

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXVII (62) • ŠTEV. (Nº) 6

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 5 de marzo - 5. marca 2009

PISMO, ODGOVÓR IN ŠE KAJ

DR. ANDREJ FINK

Pismo, ki ga je podpredsednik LDS poslal premieru Pahorju, je nekaj nenavadnega, ne toliko zaradi dejstva samega, temveč zaradi vsebine. Kljub temu tako kot predsednika Türk tudi povprečnega Slovenca ni presenečilo. Nemogoče je misliti, da bi podpredsednik LDS Slavko Zihelj v javnost pismo brez vednosti predsednice stranke Kresalove. Upravičeno lahko domnevamo, da je vodstvo enega izmed partnerjev v trojčku skrajno nezadovoljno.

Kresalova, kot ministrica, tega seveda ni mogla podpisati. Jedro pisma je: Janša ali ne Janša. Okoli tega imena in okoli „načina vladanja, kakršnega je prakticiral Janša”, se vrti vsa zaskrbljenost. V pismu je izražena bojazen, da sedanji premier s svojimi potezami utira pot Janezu Janši za vnovičen prevzem oblasti še pred letom 2012. Vodstva LDS ne zanima država. Skrb nikakor ni državotvorna, temveč priteleholno politična. Premier pa odgovarja spravljivo in državnisko.

Načelno si je res potrebno „iskreno prizadevati za doseg smiselnih dogоворов, ki peljejo Slovenijo naprej“. Če to iskrenost res sprejemamo kot tako, pa je očitno, da premieru vsaj vladni partner LDS te iskrenosti ne priznava. Nekdo nekaj zahteva od nekoga, ki mu ne more (beri, ne mara) ustreči. Kaj je to? Prenehanje sodelovanja? Konec sožitja? Vojna napoved? In če ni ravno to, ali je morda napoved padca te koalicije in vlade? („Če pa tega nasvetu ne upoštevaš, greš labko kar takoj z Janšo ...“) Premier pa odgovarja, da ne bo spremenil prepričanja, „v katerega sveto veruje“, kar je Zihelj verjetno že vnaprej vedel. Kot da bi Pahorja silili k Janši v na zunaj kritizirano, na tistem pa zaželeno „veliko koalicijo“. Sicer je že sama Pahorjeva „zdrževalnost“ lahko manj iskrena, kot se idealistično sliši, in bi lahko pomenila obupano klicanje na pomoč uspešni ekipi iz prejšnjega mandata. Vladati brez posebnih izkušenj ni lahko, še manj ob gospodarski in finančni krizi, v kateri se je sedanja koalicija nepričakovano znašla. Ali je iskanje objema z opozicijo iskanje soodgovornosti pri nepopularnih ukrepih, ki jih bo treba sprejeti v bližnji prihodnosti?

Kaj pa če je pismo Zihelja začetek razbijanja lastne vlade od znotraj, ker ta zaradi neobvladljivosti položaja nima interesa nad oblastjo v takih okoliščinah? Naj se opečeta Pahor, ki premnogim na levi ne pomeni veliko, in Janša, da izgubi moč, saj je na zadnjih volitvah pritegnil mnogo glasov!

(Po Družini)

Inzko v BIH

Evropska unija je za naslednika Miroslava Lajčaka na mestu visokega mednarodnega predstavnika v Bosni in Hercegovini izbrala avstrijskega veleposlanika v Sloveniji Valentina Inzka. Predlagal ga je visoki zunanjopolitični predstavnik povezave Javier Solana, njegovemu predlogu pa ni nasprotovala nobena članica. Poleg Inzka je bil za mesto visokega mednarodnega predstavnika v Bosni in Hercegovini, katerega pristojnost je med drugim tudi, da lahko odpušča uradnike in sprejema zakone, najresnejši kandidat grški veleposlanik v ZDA Aleksandros Malias. Lajčak je to mesto zapustil, ker je bil januarja imenovan za slovaškega zunanjega ministra. Njegov odhod naj bi po napovedih spodbudil preoblikovanje predstavnika mednarodnega visokega urada zgorj v predstavništvo Evropske unije. O tem naj bi odločil Svet za uresničevanje miru v Bosni in Hercegovini na zasedanju marca, ki bo predvidoma v Saševu.

„Vidim luč na koncu tunela, vendar pa sta za pogovor potrebna dva,“ je glede odnosov s Hrvaško pretekli torek 3. marca dejal premier Borut Pahor. Po njegovih besedah Slovenija predлага, da bi skupina posrednikov predlagala določitev meje na kopnem in morju in da bi oba parlamenta to sprejela. Seveda pa mora s tem soglašati tudi Hrvaška. Pahor je še priznal, da je pričakoval, da se bo hrvaška stran v ponedeljek tako kot Slovenija načelno odločila za mediacijo, ki jo je predlagala Evropska komisija. „Očitno je hrvaška stran eliminirala vse dvostranske možnosti za dogovor, če drži, kar je v ponedeljek dejal hrvaški zunanjji minister Gordan Jandrokovič,“ je dejal.

Pojasnil je, da je Slovenija vnovič naredila poskus, da bi morda le prišlo do rešitve - s pomočjo tretjega, v tem primeru z mediacijo, Hrvaška pa si je

Luč na koncu tunela

vzela še en teden odmora. „Čas teče. Videli bomo, kaj je možno, poiskali primerne rešitve,“ je še dejal Pahor. Po njegovih besedah je sicer tudi slovenska politika s tem, ko si je Hrvaška v ponedeljek vzela še teden dni časa, pridobila manevrski prostor, zlasti pa čas za neformalna posvetovanja.

Napovedal je še, da se bo vlada ta četrtek seznanila s poročilom dosedanjega predsednika slovenskega dela slovensko-hrvaške skupine mednarodnopravnih strokovnjakov za vprašanje meje Mihe Pogačnika o delu komisije in nato odločila, ali naj komisija nadaljuje z delom. Pahor je ob tem poudaril, da mešana komisija žal ni prišla do „zadostnih stičnih točk“. Je pa prišla do dveh: da je treba določiti mejo na kopnem in na morju in da je presečni datum 25. 6. 1991. Ni pa se dogovorila za obliko posredovanja tretjega niti za pravni okvir. Premier je v

radijski oddaji sicer med drugim govoril še o ukrepih za omilitev gospodarske krize, izbrisanih in politični kulturi v Sloveniji.

Slovenija in Hrvaška bi morali potrebne politične odločitve za premik naprej v dvostranskem sporu nujno sprejeti čim prej, je v Bruslu poudarila Evropska komisija v odzivu na nedeljski predlog Slovenije, da bi pogajalsko konferenco s Hrvaško preložili s konca marca na april ali maj, češ da je malo možnosti za preboj v marcu.

„Nikakor se ne bi strinjal s tem,“ je dejal tiskovni predstavnik komisije Amadeu Altafaj Tardio o tem, da naj dogovora o predlogu za evropsko posredovanje ne bi bilo mogoče rešiti marca, torej dovolj hitro, da bi Hrvaška lahko nova poglavja v poganjajih z EU odprla ali zaprla 27. marca, ko je češko predsedstvo napovedalo omenjeno konferenco.

Za slovenske manjšine

Komisija za odnose s Slovinci v zamejstvu in po svetu v Državnem zboru je razpravljala o problematiki slovenske manjšine v sosednjih državah. Seje te komisije DZ se je udeležil tudi premier Borut Pahor, komisija pa je vladu pozvala, da na vseh dvostranskih in drugih mednarodnih srečanjih opozarja na nerešena vprašanja slovenske manjšine v sosednjih državah.

Člani komisije so s sklepom podprli tudi vse pobude, ki gredo v smeri utrjevanja vsestranskega obmejnega sodelovanja, in podprli aktivno vlogo Slovencev v sosednjih državah pri tem sodelovanju.

Predstavniki Slovencev v Italiji, Avstriji, na Madžarskem in Hrvaškem so na nujni seji razpravljali predvsem o njihovem aktualnem položaju v omenjenih državah. Med drugim so spregovorili o finančnem položaju oziroma krčenju sredstev za pripadnike slovenske manjšine v Italiji in na Madžarskem.

Prispevek primorski manjšini

Italijanska poslanska zbornica je dokončno potrdila odlok, ki med drugim slovenski narodni manjšini v Italiji deluje izredni prispevek v višini milijon evrov, pišejo italijanski časniki. Finančna dotacija slovenski manjšini za letos se bo tako močno približala vsoti iz leta 2008.

Desnosredinska italijanska vlada je v tako imenovanem večnamenskem odloku izredni prispevek namenila deželi Furlaniji-Julijski krajini (FJK), ta pa slovenski manjšini.

Vlada premiera Sílvia Berlusconija je v finančnem zakonu za leto 2009 sicer za več kot milijon evrov znižala finančna sredstva za slovenske ustanove v Italiji, potem ko so te v času vlade Romana Prodiha prejeli prispevek v višini 5,25 milijona evrov. Z omenjenim izrednim prispevkom se sredstva za Slovence v Italiji v primerjavi z lanskim letom ne bodo bistveno znižala, saj bo skupna dotacija znašala 5,13 milijona evrov.

Slovenija zahteva vrnitev umetnin

Slovenija si prizadeva, da bi Italija vrnila umetnine in druge dokumente, odvezete pred in med drugo svetovno vojno, je zagotovila državna sekretarka na zunanjem ministrstvu Dragoljuba Benčina.

Poslance je namreč na seji odbora državnega zborja za zunanje zadeve med drugim zanimal sredin obisk ministra Žbogarja v Rimu, predvsem glede prizadevanj Slovenije, da bi Italija vrnila umetnine, ki so bile s slovenskega ozemlja odnesene pred in med drugo svetovno vojno. Anton Anderlič iz LDS je zmotila predvsem napoved, da bo Italija omogočila razstavo teh umetnin v Sloveniji, pri čemer ga je zanimalo, ali je morda prišlo do sprememb uradnega slovenskega stališča, da Italija te umetnine dokončno vrne, ne pa zgolj „posodi“ na razstavo.

Državna sekretarka Benčina mu je zagotovila, da v zvezi s tem Slovenija stališč ni

spremenila in da si še vedno prizadeva za trajno vrnitev odvzetih umetnin v Slovenijo. Ne glede na to pa je razstava dobrodošla. Pojasnila pa je še, da ravno v teh dneh obnavljajo komisijo, ki naj bi preučila vračanje vseh odnesenih dokumentov, ne le umetnin, torej še odvzetih arhivov, katastrskih zapisov in zemljiskih knjig.

Omenjene umetnine, ki jih je Italija odnesla iz slovenske Istre tik pred in ob začetku druge svetovne vojne, so sicer že bile razstavljene v tržaškem muzeju Revoltella leta 2005 in glede na to, da so „znane“, bi moral Slovenija vztrajati pri njihovi vrnitvi, je še poudaril Anderlič. Sicer je dobrodošlo, da si bo mogoče umetnine ogledati tudi v Sloveniji, vendar pa se to lahko izkaže kot „dvorenzi meč“, pa se je strinjal tudi predsednik Odbora za zunano politiko DZ Ivo Vajgl iz stranke Zares.

GLEJ...

IMENA ULIC V BELI LJUBLJANI	2
PRAZNIK SLOVENSKE PESMI V MENDOZI	3
KNJIGA O NAŠIH GLEDALIŠČIH	3
NASVETI ZA TEŽAVE V ZAKONU	4
RECEPTI ZA POSTNO KUHINJO	4

Razstava o poimenovanju ljubljanskih ulic in trgov

V atriju Mestne hiše je bila januarja meseca na ogled razstava ob 120. obletnici ustanovitve prve stalne Komisije za poimenovanje ulic in trgov v Ljubljani.

Razstava prikazuje zgodovinski razvoj poimenovanja mestnih predelov, ulic in trgov v Ljubljani od najstarejših omemb do konca prve svetovne vojne.

Najstarejša krajevna poimenovanja v Ljubljani so posamezne predele mesta ali predmestja, npr. Stari trg, Novi trg, Ribje ulice, seveda označevala v nemški obliki: Altenmarkt, Neuenmarkt, Fischengassen, so pojasnili na mestni občini Ljubljana. Poimenovanja so se oblikovala med ljudstvom in so določeno ulico ali trg bolj opisovala glede na njegovo značilnost kot pa poimenovala z imenom. Zapisana so v listinah, urbarjih, davčnih knjigah, od 16. stoljetja dalje pa tudi v zapisnikih sej ljubljanskega mestnega sveta.

Poimenovanje ulic in njihovo označevanje je tesno povezano z orientacijo v mestu in številčenjem hiš. V Ljubljani je leta 1770, ko je bila razdeljena na krajevne enote Ljubljana mesto (obzidani del) in predmestja (Karlovško, Kapucinsko, Šentpetrsko predmestje, Gradišče, Trnovo, Kranj, Poljane in Kurja vas), vsaka hiša dobila svojo številko. Proti koncu 18. stoletja, ko je bilo porušeno obzidje in se je mesto pričelo širiti, so zaradi orientacije postala imena ulic in uličnih napisov še bolj potrebeni.

Takrat je magistrat prvič izbral in določal ulična imena, za katera pa je moral pridobiti odobritev tudi od višjih oblasti, takrat gubernija. Leta 1819 so bile vse ulice z imeni v starem mestu opremljene z napisimi v nemškem jeziku. Po

marčni revoluciji leta 1848 pa je mestni odbor sklenil, da ljubljanske ulice dobijo tudi slovenske nazive, vendar njihova uvedba ni potekala gladko.

V 70. letih 19. stoletja se je magistrat odločil za uvedbo novega sistema oštreljenja hiš v okviru ulic in trgov. V Ljubljani je bil tedaj uveden sistem, kot ga poznamo še danes. Ulice imajo na eni strani lihe številke, na drugi sode, pri trgih pa poteka številčenje v krogu in sicer v smeri urinega kazalca. V zvezi s tem je bila leta 1876 izvedena revizija nazivov ulic in določena so bila načela za ulična poimenovanja.

Slovensko poimenovanje ulic je bilo spet v ospredju, ko je bil v letu 1882 izvoljen slovenski župan Peter Grasselli in je občinski svet sklenil, da se s 1. januarjem 1883 uvede slovenščina kot izključni uradni jezik magistrata v poslovanju s strankami ter v notranjem poslovanju magistratnih uradov z izjemo vojaškega. Ze nekaj let kasneje, leta 1889 je občinski svetnik in kasnejši župan Ivan Hribar na seji občinskega sveta 15. januarja sprožil vprašanje preimenovanja nekaterih ulic in predlagal, da se izvoli „odsek petih članov, katerega naloga bude določevati imena mestnim trgom in ulicam“. Še na isti seji so člane izvolili in potrdili.

S konstituiranjem tega odseka se je začel sistematičen pristop k poimenovanju in preimenovanju ulic in trgov v Ljubljani, saj so se zavedali, da se v tem izraža tudi del mestne zgodovine. Poleg imen je bilo še vedno pereče vprašanje jezika ter oblike uličnih tabel. Vse bolj so se uveljavljali le slovenski nazivi in leta 1908 so bile uvedene ulične table, kot so še danes.

100-letnice Turnškovega rojstva

V Muzeju krščanstva na Slovenskem v Stični so odprli razstavo ob 100. obletnici rojstva cistercijana Metoda Turnška. Razstava, ki jo je zasnoval literarni zgodovinar Milan Dolgan, predstavlja Turnška kot urednika, profesorja, duhovnika in javnega delavca, so sporočili iz tiskovnega urada Slovenske škofovsko konference (SŠK).

Metod Turnšek je bil leposlovn in verski pisatelj, narodopisec, zgodovinar, časnikar, založnik in politik, hkrati tudi znanstvenik in umetnik. Po letu 1945 se je celostno posvetil preučevanju slovenskega zamejstva v Italiji in Avstriji, na novo je ovrednotil ter utemeljil slovensko narodno enotnost, leta 1964 pa je ustanovil

Slomškovo založbo.

Na razstavi so ob komentarjih razstavljeni vsa Turnškova prozna in dramska dela, nabožne knjige, katerih avtor ali urednik je bil, ter narodopisne in zgodovinske knjige. Delno bo prikazano njegovo publicistično delo. Avtor razstave je posebej poudaril Turnškova mladostna leta, vlogo štikega samostana ter zgodovinsko povest o Sv. Višnjem z naslovom Božja planina.

Štika razstava bo prva v nizu obvezovanj 100-letnice Turnškovega rojstva. Več slovenskih založb naj bi letos načrtovalo izdajo ali ponatis njegovih leposlovnih del. Avtor razstave je ob jubileju predlagal razglasitev

Turnškovega leta. Po njegovi sodbi sta bila Turnškova osebnost in delo vitalno povezana z glavnim kulturnim in družbenim dogajanjem slovenske polpretekle zgodovine, so zapisali pri SŠK.

Metod Turnšek (1909-1976) se je rodil na Štajerskem, po študiju teologije v Ljubljani je v Stični stopil v cistercijanski red, v duhovnika so ga posvetili leta 1934. Po II. svetovni vojni je v Trstu poučeval na slovenskih srednjih šolah. Leta 1956 se je umaknil na Koroško, kjer je deloval v župniji Rebreco.

Medtem je na kmetijski šoli v Tinjah poučeval slovenščino in zgodovino. Na Koroškem je ostal do smrti, pokopan je na samostanskem pokopališču v Stični.

Prva zgodovina Judov v slovenskem jeziku

Pri Celovški Mohorjevi družbi so izdali knjigo Kratka zgodovina Judov Klemna Jelinčiča Botete. Ta je na predstavitev knjige poudaril doprinos dela, s katerim imajo tudi Slovenci uvid v pomemben del svetovne zgodovine. Kot je dejal, je bila do sedaj slovenščina edini evropski jezik, v katerem še ni bilo napisane zgodovine Judov.

Knjiga na 400 straneh prinaša razmeroma kratek pregled 3000-letne zgodovine Judov. Gre za splošno besedilo, ki ne vsebuje analiz določenih dogodkov, pač pa podaja pregled vseh obdobjij. Gre za predstavitev osnovne zgodbe oziroma okvira, je poudaril avtor in dodal, da tekst želi uvesti tudi kritični pristop sodobnih znanosti, predvsem v zvezi z vprašanjem bibličnega obdobja in bibličnih oseb, kot so denimo David, Salomon, Mojzes.

Zgodovini je avtor dodal seznam knjig za nadaljnje branje,

sicer pa se je, kot je dejal, potrudil, da je delo, ki se ga lahko uporablja kot študijski material, tudi berljivo. Predstaviti je želel predvsem vlogo in odločitve posameznika, ki so zaznamovale zgodovino.

Avtor je črpal pretežno iz učbenika, ki je izšel pri „Harvard University Press“. Vsebino je kritično presodil s pomočjo današnje zgodovinske stroke in informacij iz 20 različnih knjig, ki lokalno raziskujejo Jude. Podatke o Judih na slovenskem ozemlju pa je vzel iz svojega doktorata. Judovstvu v Sloveniji je posvetil približno 50 strani. Pisal je o obdobju pozne antike, srednjega veka, Trsta in Gorice v baroku, Jugoslaviji pa tudi o holokavstu. Po njegovih podatkih naj bi bilo v Sloveniji približno 150 pripadnikov judovske skupnosti ter več kot 1000 Slovencev, ki imajo judovske korenine.

Na tržnice

Plečnikove tržnice v Ljubljani niso več kulturni spomenik državnega pomena, je odločila ministrica za kulturo Majda Širca. V civilni iniciativi Tržnice ne damo so nad odločitvijo presenečeni, saj tako hitre in površne odločitve ministrice, brez vsake obrazložitve, niso pričakovali. Kritičen je bil tudi nekdanji minister za kulturo Vasko Simoniti. Širca pa je poudarila, da so Plečnikove arkade kulturni spomenik, a prezaščitenost ni potrebna. "Ne zanima nas, ali je pod tržnico garaža ali kaj drugega, ampak nas zanima zgolj to, da tisto, kar je zaščiteno, ostane zaščiteno," je dejala. S tem bo župan Jankovič lahko izpeljal svojo namero, da pod njimi zgradi garažno hišo.

Civilna iniciativa Tržnice ne damo pa je na državno pravobranilstvo naslovila pobudo za vložitev tožbe v upravnem sporu proti odloku o prenehanju veljavnosti odloka o začasni razglasitvi Plečnikovih tržnic v Ljubljani za kulturni spomenik državnega pomena. Obenem predlagajo izdajo začasne odredbe, s katero bodo izpodbijani odlok začasno zadržali. Strokovni svet Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije pa je ugotovil, da je odlok strokovno neutemeljeno posegel v vrednotenje varstvenega režima za omenjeni arheološki spomenik.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Začelo se je parlamentarno delovno leto. Kot predvideva ustava, je predsednica Cristina Kirchner 1. marca z nagovorom odprla zasedanja, ki bodo letos gotovo zanimiva in morda odločilna. Letos se tudi, po volitvah meseca oktobra, spremeni sestava obeh zbornic, saj se zamenja polovica poslancev in trejtina senata.

Svetlobe in sence. Vsi so otvoritev nestrnpo pričakovali. Kot vedno pa je obrobnost previla temeljnost. Vsi so bili bolj pozorni na vprašanje, kako se bosta (in če se sploh bosta) pozdravila predsednica in podpredsednik Cobos, kot na dejstvo, da je to eden osrednjih dogodkov ustavnega življenja. Je pa res, da je govor izzvenel precej prazno, oddaljen od perečih točk vsakdanosti. Izstopala je njegova propagandna narava. Gospa se niti z besedico ni dotaknila problema javne varnosti, ki je danes, po vseh ugotovitvah, prva skrb argentinskega prebivalstva. V njenem govoru tudi ni bilo besed „polje“, „inflacija“, ali „dialog“. Besedilo je bilo res umirjeno, kar ni običajno za zakonico Kirchner. A ni manjkalo prikritih kritik na vse, ki gledajo na probleme države drugače kot vlada. Zanimiv je bil opis svetovne krize, ki je sedaj postala eden glavnih vzrokov naših problemov. Ni pa bilo omembe, kako bomo zastavili delo, da bi kriza čim manj prizadela prebivalstvo in kako se bom izmotital iz sedanjega položaja. No, vseeno smo lahko videli, da je (sicer hladno) dala roko podpredsedniku ob prihodi in ob odhodu.

Dialog v nevarnosti. V torek preteklega tedna so se, po dolgem času, sestali predstavniki poljedeljskih organizacij in vladni funkcionarji. Prišli niso do nobenega konkretnega zaključka a sklenili, da se dialog nadaljuje. Za tem je vlada napovedala nekaj konkretnih ukrepov, zlasti na področju proizvodnje mleka, pšenice, mesa in glede regionalnih gospodarstev. V redu, a (po mnenju kmetov), premalo. Za tem pa so se začele širiti novice, da bo vlada podržala prodajo žita. S tem bi prevzela absolutno kontrolo (in del dobička) na izvoz. Dejansko gre za kontrolo. Vlada trdi, da kmetje ne prodajajo pridelka, ker čakajo na višja cene in nižje davke na izvoz (retenciones). Vrednost hrانjenega naj bi se, odvisno od virov, sušala med 4 in 9 tisoč milijonov dolarjev. Vlada pa potrebuje, da kmetje to prodajo, da od tega pobere davke. Ko se je polemika spočela, je potem vlada dala vedeti, da bo to kupno in prodajno telo ustanova, kjer bo država imela 51% privateni pa 49%. Govori se, da je nekaj takega že

obstojalo, saj je do leta 1992 obstojal Narodni odbor žita (Junta Nacional de Granos), ki je urejal celotno prodajo pridelka. Kmetje pa ne zaupajo vladnim namenom in tudi omenjajo, da se je proizvodnja žita trikrat povečala, odkar je bilo ukinjeno to telo. In seveda vztrajajo, da mora katerakoli odločitev na tem področju imeti parlamentarno podlagu. Poudarjajo pa še, da zalog nimajo kmetje, ki so zaradi okoliščin prisiljeni takoj prodati svoje pridelke, temveč veletrgovci, ki se vedno okoristijo na račun malih. V takem vzdušju so čakali na novo srečanje, ki se odvija v trenutku, ko pišemo te vrstice.

Zvesti in uporni. Na tem mestu smo že omenili parlamentarce, ki so zapustili vladne vrste in prešli v opozicijo. To pa se ne dogaja samo na državnih ravnih. Na primer v buenosaireškem provincijskem parlamentu je odšlo kar deset poslancev, ki so zvesti bivšemu guvernerju (Felipe Solá). Enako je opazno v provinci Santa Fe, ter v raznih občinah po vsej državi. To je bil povod, da je predsednik stranke Nestor Kirchner, osto napadel „izdalce“, ki so prišli na svoja mesta, „ker so se na volitvah držali krila“ gospa Cristine. Odgovoril mu je Reutemann, da se on ni držal nobenega krila, saj je bil izvoljen tri leta prej, preden je gospa kandidirala za predsednico. Gospa je tudi javno kritizirala zadružje tega senatorja in tudi socialističnega guvernerja (Binner) province Santa Fe, ki da je od države dobila rekordna denarna sredstva. Zopet je odgovoril Reutemann in razložil ter s številnimi utemeljili, da z davki ta provinca prispeva državi veliko več, kot pa od nje dobi.

Od tu in tam. Vsaj na kratko omenimo nekaj zanimivih podatkov. Kontrolno telo državne uprave (Auditoría General), mora biti v rokah opozicije. Vlada je skušala to spremeni, a ji ni uspelo. Je pa zelo omejila pristojnosti tega telesa. Le zakaj?

Opozicija ima rastoče težave, da bi se mirno povezala in združila. Macrijev PRO se je v provinci Buenos Aires razkal. Znova je treba iskati vzrok v osebnih požlenjih.

To nedeljo bodo lokalne volitve v provinci Catamarca. Indirektno se prvič spopadejo kirchneristi in cobisti. S tem se začne volilno leto, ki nam bo gotovo prineslo marsikatero presenečenje.

Argentinski škofovi potujejo v Rim, na redno srečanje s papežem. Navada je, da podajo tudi poročilo o stanju v državi in družbi. Kot navajajo cerkveni veri, bodo poudarili zlasti vladno „pomanjanje pripravljenosti na dialog“.

SLOVENCI V ARGENTINI

MENDOZA

„Sinoči mi je ukraden bil rožmarin“

Obisk Ljube Jenče in ljudskih pevcev Zarja iz Račne

Mendoški rojaki smo v soboto in nedeljo 21. in 22. februarja prejeli novo darilo iz Slovenije. Gospa Ljuba Jenče nas je ponovno obiskala s svojimi epskimi pripovedmi, starimi napevi različnih pokrajin, skupno z ljudskimi pevci ZARJA iz Račne pri Grosupljah. Ti pevci obnavljajo pesemsko izročilo svojega kraja in sosednjih vasi.

V soboto so otroci, nekateri starši in

učitelji e šolskega tečaja sv. Cirila in Metoda skušaj preživeli polnopravno delavnico.

Obogatili so

si način pripovedovanja,

petja in učenja starih pesmi,

epskih balad, ki tako

razvijajo kakor nekoč na vasi.

Opevali so vsa doživetja in razlike trenutke domačega življenja. „Prav luštno je na deželi, kjer hišica na samem stoji“ ... „Vsak kmetič 'ma svoje veselje, če kolčaj pošteno živi ...; čez dan si zavriska, zvečer pa prav sladko spi“. Ponos zaljubljenega fanta: „Še pred k'se bom na vas podal, zelen klobuk na glavco dal“ ... „Snočkaj so se fantje stepli pod zeleno lipico“, in skrb dekleta: „sam da moj'ga zraven ni“, in vsa navihantos dekleta, ko se želi znebiti nezaželenega snubca. Ljuba je tudi nam orisala staro hišo krito s slamo in zapela o takratnih grožnjah požarov.

Doživeli smo številne prilike zaljubljenec: ... „hribčki ponižajete se ... da bom vidla kje fantič gre“. Ali pa: „S'noč pa dav' je slanca pala, na zelene travnike ... men' pa ni za rožce moje, če jih slanca pomori, men' je le za dekletje moje, če me ona zapusti“ ... In tudi „Sinoči mi je ukraden bil rožmarin, ... po celi vasi sem šla za njim“ ... in dekletje je končno našla fanta: ... „le imej rožmarin moj, saj prideš ti k meni nočoj“.

Ljuba nam je pojasnila, da se danes v Sloveniji pozna nad 15.000 ljudskih pesmi. Zapela je pesem, ki pripoveduje kako je Laudon pomagal turško vojsko pokončati.

Slovenec je s pesmijo pozdravljal spomlad, s pesmijo zaljubil dekletje in v pesem zapisal dogodek svoje preteklosti. „Zakaj si fantič prišel, da zmesal s'mi glavo“ ...

Zaljubljenost in intimnost: „Tam kjer morje pesmi poje, tam kjer Sav'ca šepeta, kjer se Triglav razgleduje, tam deklič je moj

Slovensko gledališče v Argentini

Ko je izšel leta 1998 „Zbornik dela v zvestobi in ljubezni“ društva Zedinjena Slovenija, v katerem je zbral dr. Jože Rant velik del podatkov o delovanju slovenske politične emigracije v Argentini med leti 1948 in 1998, si je bilo težko predstavljati, da bi to monumentalno delo dobilo še kakšno bistveno dopolnilo. Pa nas je presenetil leta 2001 planinski zbornik, „V kraljestvu kondorjev in neviht“, v katerem arh. Marjan Eiletz ohranja prihodnjim rodom spomin na glavne dosegke slovenskega gorništva v

desetletja tudi za kulturno dejavnost slovenskih izseljencev ob Srebrni reki, na drugem koncu sveta. Sad tega zanimanja in trdega dela ter ne malo potrežljive vztrajnosti je tudi omenjena knjiga. Na 500 straneh velikega formata je Marjan Pertot povzel gledališko dejavnost slovenske skupnosti, katero sestavljajo v glavnem družine in potomci rojakov, ki so prišli v Argentino po končani vojni in revoluciji iz begunskeh taborišč v Italiji in Avstriji.

V kratkem, a zanimivem uvodu predstavi urednica knjige mag. Francka Slivnik bravcu temeljno strukuro naše emigracije z osrednjimi organizacijami in krajevnimi domovi. Predsednik Knjižnice Dušana Černeta, znani slovenski javni delavec Ivo Jevnikar, ki je vseskozi podpiral Pertotov knjižni projekt, pa je napisal „Knjigi na pot“ nekaj toplih besed s katerimi je postavil Pertotovo delo v primeren časovni in družbeni okvir. Poleg že zgoraj omenjenih letopisov in zbornikov omenja Jevnikar na tem mestu še vrsto monografij in avtorjev, ki so so v teku let posvečali študiju naše emigracije. Posebno razveseljivo je pri tem sporocilo, da bo neutrudni avtor knjige, zdaj ko je njegov zbornik o Slovenskem gledališču v Argentini prišel v javnost, posvetil svoj čas in napor raziskovanju gledališki dejavnosti, ki so jo razvijali v Argentini primorski rojaci predvsem v času med obema vojnoma. Napovedano delo, dopolnilo sedanjega, bo izrednega pomena za poznavanje zavesti in kulturnega dela druge skupine Slovencev, ki so nekoč, tudi po sili razmer, zapustili svoj dom.

Pertotovo obširno delo, ki ga pestrijo številne fotografije gledaliških nastopov in programov, je razdeljeno na tri dele. V prvem je opisana v letnem zaporedju gledališka dejavnost, ki se je odigravala v okviru osrednjih organizacij naše skupnosti. V drugem so razporejene samostojne gledališke skupine, ki so vsaka v svojem času zbirale ljubitelje gledališke umetnosti in posredovalo rojakom dela domačih in tujih avtorjev. V tretjem pa je zbrano in dokumentirano vse, kar so na tem področju ustvarjali posamezni krajevni

doma“ in še „Jaz pa pojdem in pritisnem si živi biser na srce, saj ni lepše na svetu, kakor moje je dekle“ In tudi pogovori z dekletom, kovanje skupnih življenjskih načrtov, „Dekle, dekle, jaz te vprašam, kaj ti delaš v vrtec, ali seješ drobne rožce, ali pleveš majeron? ...“

Priprava na zakon in in slovo od samske-

dragva vas domača, al' stojiš še vedno tam? Misel se mi k tisti vraci, ko v tujini tu sem sam“ ...

Ljubezen do doma, do domovine, in spomin na starše so nas vse globoko presunili: ... „Daleč, daleč v kraju tujem, na samoti premišljujem, mi je mati napisala, da vse skupaj bo prodala ... In se v mesto preselila“ ... „Dokler bo hiša stala in pred njo boš ti čakala bomo radi še prišli domov“ ...

Sledila je „Mama, zdaj zapoj mi še enkrat pescico, mama, zdaj zapoj mi, da spal bom sladko“ ...

Namen naših gostov je bil skupaj z nami podoživeti globoke spomine, osvežiti staro življenje v naši domovini, in s prelepoganjljivo pesmijo opevati naše šege in veselje. Resnično so to v bogati meri dosegli. Skozi dolgo uro smo vsi pozorno poslušali, mnogi si brisali solze in bili potopljeni vsak v svoja doživetja. Ko je za zaključek Ljuba predlagala, da vsi zapojemo Angelček varuh moj, skoraj nismo mogli spraviti glasu iz sebe.

Doživeli smo nepozabno nedeljo. Iskrena zahvala vsem, ki so nam iz ljubezni do Slovenije, njenega kulturnega izročila in posebne ljubezni do sorodnikov in rojakov, prinesli tako bogato darilo.

Po iskrenem ploskanju se je predsednik

Društva Slovencev inž. Milan Nemančić zahvalil ge. Ljubi Jenče in voditeljici pevske skupine Jožici Poderžaj ter vsem sodelujočim pevcem. Izmenjali so si spominčike na prelep obisk.

Sledilo je kosilo: asado in dobro mendoško vince, pridelek našega Staneta Grebencu. Po prvih kozarčkih je pričelo petje s spremljavo harmonike, kitare in bumbasa. Vsa dvorana je sodelovala. Veselja in izražanja hvaležnosti kar ni bilo konec.

Proti večeru so se gostje odpeljali k rojakom v Bariloche.

Božidar Bajuk

uspešno raziskuje, oživlja ter posreduje Slovencem po svetu Ljuba Jenče.

V nedeljo nas je tudi obiskal g. Janez Rihar, župnik v Podbrezjah, kjer je preživel svojo mladost mendoški priatelj pisatelj Karel Mauser. Z našim dušnim pastirjem g. Jožetom Hornom sta somaševala, pevci Zarje je so peli pri sv. daritvi.

Po obredu je začel v posrečeni enoti in povezavi skupni program naših gostov.

Rezka Novak je goste pozdravila in predstavila navzočim, ki so se v velikem številu odzvali povabilu. Gospa Ljuba Jenče je nato pričela s sledenimi besedami: „Duhovne vrednote in ljudsko izročilo s pesmimi vred moramo gojiti zavestno, z enako vnemo, kakor si prizadevamo za naš vsakdanji kruh.“ Od prvega trenutka je poslušalce vključila v sodelovanje. Dva pevca sta na orglice zaigrala Sijaj, sijaj sončeve, sledila sta fant in dekletje, nato vsa skupina z navzočimi ob spremljavi harmonike in lončenega basa ali bumbasa. Vse se je

NOVE KNJIGE

Argentini. Že leta 2004 je dodalo Slovensko dušno pastirstvo s svojim „Letopisom 1947 — 1977“, ki ga je zbral in uredil arh. Jure Vombergar na podlagi do takrat objavljenih tekstov, nov doprinos za poznavanje bistvenih dogodkov, spisov in idej omenjene dobe. Komaj leto kasneje se je tem knjigam pridružil „Letopis slovenskega glasbenega življenja v Argentini“ izpod peresa znanega glasbenega strokovnjaka Edija Škulja.

V vrsto teh del, ki bodo kot svetilniki ohranjali bodočim rodovom obrise našega zdomstva, je pred nekaj meseci, z letnico 2008, vstopila nova, ne manj obširna in prav tako pomembna knjiga z naslovom „Slovensko gledališče v Argentini“. Založila jo je v Trstu založba Mladika, kot pojasnjuje podnaslov, „ob 60 letnici zdomskega gledališkega delovanja med leti 1948 in 2007“. Njen avtor je Marjan Pertot, knjižničar tržaške Knjižnice Dušana Černeta, znan javni in kulturni delavec, ki svojega gorečega slovenstva ne omejuje na ožjo tržaško sosesko. Z znanstvenim nemirom in s slovenskim srcem se zanima že dolga

domovi. Vsak od omenjenih delov je razdeljen na poglavja, kar naredi celoto lahko pregledno. Popis tega kulturnega delovanja je tako podrobен in veden, da začuti bralec ob njem globoko hvaležnost do avtorja, pa tudi do vseh, ki so temu pomagali pri zbiranju gradiva. Razvidno je, da se Marjan Pertot ni omejil na golo urejanje sicer dragocenih podatkov iz krajevnega tiska. Pred leti je spoznal slovensko skupnost neposredno in vzpostavil osebne stike z vrsto ljudi iz njene srede. Ti so mu s svojimi spomini približali že minule čase, potem pa na njegovo pobudo pričeli brskati po škatljah in predalih ter odkrivati fotografije nekdajih gledaliških predstav pa porumenele programe, ki bi sicer ostali pozabljeni. Imena teh številnih rojakov navaja avtor v svoji „Zahvali“, na prvih straneh svoje knjige.

„Slovensko gledališče v Argentini“ je zbornik, ki je klub obsežnosti zanimiv od prvih do zadnjih strani in v katerem bo večina rojakov, ki živijo v Argentini, naletela na imena sorodnikov in znancev. K temu pripomorejo še v posebni meri trije presenetljivo dolgi in popolni sezname na koncu knjige. Prvi je „Seznam uprizorjenih del“, kjer so navedene na 47 straneh vse predstave, ki so se odigravale v zadnjih 60 letih po slovenskih održih širok Argentine. „Bibliografija dramskih del izdanih v Argentini“ obsega 21 strani naslovov raznih, tudi manj poznatih izdaj, čeprav se omejuje la na tiskovine, ki jih hrani v Trstu Knjižnica Dušana Černeta. Sledi 31 strani osebnega „imenskega kazala“. Na teh se sreča bralec z imeni znanih avtorjev, režiserjev in igralcev pa dolge vrste manj znanih, a ne manj požrtvovalnih ljudi, ki so s svojim delom in talenti posredovali skupnosti v teku desetletij gledališko umetnost iz domačih in tujih zakladnic. Ta, izredno obširen seznam imen govori istočasno o temeljitem delu avtorja, Marjana Pertota, pa tudi o silni razvjetenosti ljubiteljske teatrske dejavnosti v skupnosti slovenske politične emigracije v Argentini.

MK

ZA DRUŽINSKI UŽITEK**Postna kuhinja**

V tem letnem času go-to gospodinjam prav pridejo recepti, ki imajo značilnost, da ne vsebujejo mesa temveč temeljijo na ribah. Okusite jih!

RIŽOTA Z RIBAMI IN SMETANO

Sestavine: 4 žlice olja, 2 žlizci sesekljane čebule, skodelica riža, pol kg ribnih filejev (oslič, mečarica, postrv), sol, 2 korenčka, peteršilj, por, 3 dag masla, 1 dl sметane.

Ribe očistimo, oplaknemo in jih napol skuhamo v 1 l osoljene vode s korenčkom, peteršiljem in porom.

Nato jih razrežemo na kose. V kozici na olju prepražimo čebulo, dodamo riž in ga 2 minuti pražimo, da postekleni. Prilijemo 0,5 l tekočine, v kateri smo kuhalili rible, po potrebi dosolimo in pokrito počasi dušimo.

Potresemo s kosmi masla, prelijemo s smetano in jed počasi dušimo še okoli 10 minut.

LAZANJA S ŠPINĀČO IN RIBAMI

Sestavine: 3 žlice olivnega olja, 4 stroki česna, sol, 5 filejev osličja, špinaca, 3 žlice moke, malo mleka, parmezan, listi testa za lazanje.

Skuhamo špinaco. Segrejemo olje in na njem popražimo sesekljano ali strt česen, nato pa v ponev položimo rahlo osoljene fileje osličja in jih dobro popečemo.

Iz moke in mleka naredimo bešamel omako in vanjo vmešamo kuhanino in sesekljano oz. narezano špinaco.

En list testa za lazanje položimo v ognjevarno posodo, prekrijemo s plastmi ribnih filejev in prelijemo z bešamel omako, v katero smo vmešali špinaco. Nadalujemo toliko časa, da porabimo vse sestavine.

Zadnja plast je navadno bešamel omaka, v katero smo vmešali parmezan. Postavimo v srednje ogreto pečico in

pečemo 20-25 minut.

ŠIROKI REZANCI Z RIBJIMI FILEJI

Sestavine: 40 dag širokih rezancev, 50 dag ribnih filejev, 25 dag drobnega paradižnika, 3 vejice mete, vejici bazilike, 3 šalotke, suho belo vino, olivno olje, sol, poper.

Liste bazilike in mete nasekljamo ali zmeljemo in zmešamo z nekaj žlicami olja in s četrt žličke soli. Rezance skuhamo v osoljenem kropu. Na olju popražimo nasekljane šalotke, dodamo na večje kose narezane ribje fileje in jihopečemo.

Začinimo s soljo in poprom, prilijemo nekaj žlic vina in dušimo na šibkem ognju, da vino izpari. Rezance zmešamo z zeliščno omako in ribjimi fileji ter obložimo s prerezanimi paradižniki.

RIBJE PALIČKE S KROMPIRJEM

Sestavine: 70 dag krompirja, 50 dag paniranih zamrznjenih ribnih paličk, 15 dag kislih kumaric, 2 žlizci masla, 2 dl jušne osnove, 3 žličke moke, 2 dl sметane, 2 žlizci gorčice, olje, peteršilj, koper, sol, poper.

Krompir skuhamo, olupimo in narežemo na rezine. Ribje paličke ocvremo v vrčem olju.

Maslo segrejemo, potresemo z moko in popražimo. Prilijemo jušno osnovo in sметano, zmešamo ter pokuhamo vamo 5 minut.

Solimo, popramo, vmešamo gorčico in 2 žlizci tekočine od kislih kumaric. V ponvi segrejemo malo olja in popečemo krompir.

Odstavimo in dodamo narezane kisle kumarice in ribje paličke. Prelijemo z omako ter potresemo s peteršiljem in koprom.

Manj znane besede: oslič = merluza; mečarica = pez espada; postrv = trucha; por = puerro; meta = menta; bazilika = albahaca; šalotke = chalota, escalonia; krop = agua hervida; jušna osnova = caldo; gorčica = mostaza; koper = eneldo.

železove rude in izdelovanja železa ter jekla.

Pozornost so namenili še pečem, ki so po sodbi Odrove za metalurško industrijo ključnega pomena, kladivom, valjarnam in livarnam. Ena najpomembnejših slovenskih livarn je delovala na Dvoru v Suhem krajini, manjša tudi na koroški Muti, določen poudarek pa so na razstavi posvetili tudi ljudem, ki so živelii z železarstvom, izumiteljem, podjetnikom in politikom, ki so po drugi svetovni vojni vplivali na razvoj slovenske železarske industrije, je pojasnila.

Razstavo so lani prvič predstavili na Ravnah na Koroškem, nato so jo preseleli na Jesenice, iz Novega mesta, pozneje so jo poslali v Štore in zatem v madžarski naftni muzej v Zalaegerszegu.

G. JOŽE RAZMIŠLJA**Branje Svetega pisma**

Na splošno in na žalost lahko rečemo, da danes ljudje zelo malo berejo. Mladina skoraj ne bere ničesar. Naše časopise, knjige in revije berejo v glavnem samo starejši.

In to je usodno. Branje človeku razširi obzorje in je kakor fizioterapija našega razuma. Poveča nam splošno znanje in nam bistri duha. Da nam splošno znanje, lahkoto izražanja in obogati naš besedni zaklad.

Spomnem se g. Oreharja. On je s tako lahkoto in dolgo govoril tudi zato, če ne samo zato, ker je prebral ogromno knjig. Nekoč sem mu dejal, da pride v Mendozo, kamor je rad zahajal zato, da veliko bere in spi. Pa seveda ni bilo samo to.

Branje je človeku nujno potrebno. Kot kruh za telo, je branje hrana za duha. Branja ne nadomesti nobena druga stvar. Ne TV in ne radio ali kino. Pa čeprav tem pripomočkom posvetimo večino časa. Če bi vsaj polovico tega časa posvetili branju, bi danes človeštvo bilo drugačno.

Kaj pa branje Svetega pisma? Ker drugega branja ni, seveda tudi ni branja Svetega pisma. V času 2. vat. cerkvenega zbora je to bilo še posebno poudarjeno. Od takrat imamo liturgični jezik — slovenščino in vse knjige slovenske. Tudi Sveti pismo.

Zgled so nam protestanti, ki Sveti pismo ali Biblio, kot oni pravijo, zelo veliko berejo, verjetno sploh vsak dan.

Da bomo raje brali Sveti pismo, je prav, da vemo naslednje:

1. Po besedah Svetega pisma nam sam Bog govori o sebi in o nas. Vsa, kar je v Sv. pismu nam je On povedal in se nam On po njem predstavlja.

2. Sveti pismo je po Svetem Duhu navdihnjeno. Zato je to božja beseda, da bi znali in hoteli pravilno živeti.

3. Sveti pismo nam o Bogu največ pove. Če veliko vemo o Bogu, je to tudi zaradi branja Svetega pisma.

4. Božja beseda v Sv. pismu je naša duhovna hrana za ohranjanja našega krščanskega življenja. Torej je ta knjiga za vsakogar in za vsak dan.

5. Berimo Sv. pismo kot nam osebno namenjamo. Bog Oče ga piše svojim otrokom

6. Berimo ga v duhu molitve in prosimo Boga, da bi ga pravilno razumeli in ga zaživeli. Kadar molimo, mi Bogu govorimo, ko pa beremo božjo besedo, je Bog, ki nam govoriti.

7. Berimo ga z ljubeznijo in z otroško preprostostjo. Priznamo, da vsega še ne vemo. Kar pa je najvažnejše, da vemo, pa je v Svetem pismu.

8. Berimo ga, pripravljeni izpolniti, kar nam Bog govori. Ni potrebno, da znamo nekatere odlomke na pamet. Važno je, da tisto, kar beremo, tudi izvršujemo v praktičnem življenju.

Sveti pismo je knjiga, ki jo radi berimo, saj je Jezus rekel: Človek naj ne živi samo od kruha, ampak od vseke besede, ki prihaja iz božjih ust (Mt. 4).

Slovenska pot kulture železa

V Dolenjskem muzeju v Novem mestu so odprli razstavo Tri tisočletja železarstva na Slovenskem. Razstavo je oblikovalo preko 20 sodelavcev, njen izhodišče je železo, prikaz pa se navezuje na projekt Slovenska pot kulture železa.

Po besedah Karle Odrove, avtorice idejne zasnove in ureditve razstave ter strokovne sodelavke Koroškega pokrajinskega muzeja, so razstavo zasnovali kot skupni podvig slovenskih muzejskih ustanov, deluječih na območjih, ki so na kakršen kolik način povezana z železarstvom in njegovim razvojem.

Izhodišče razstave je železo oziroma razvoj železarstva. Ker se razstava navezuje na leto 2003 začeti medmu-

jezki projekt Slovenska pot kulture železa, so začeli pri arheologiji in prvih najdbah železnih predmetov na območju Slovenije. Osrednji del razstave osvetljuje čas 19. stoletja, ko je zaradi gradnje železnic na slovenskih tleh prišlo do največjega vzpona železarstva, v 20. stoletju, s katerim razstava zaključujejo, pa se je v Sloveniji razvila metalurška industrija.

Prazgodovinska železarska najdišča se v Sloveniji nahajajo na območju Dolenjske in na Gorenjskem, razvoj železarstva v 19. in 20. stoletju pa je vezan na železarska središča na Jesenicah, na Ravnh na Koroškem in v Štorah. Pri razstavi so dali poudarek tudi razvoju tehnologije predelovanja

vsaj enega izmed obeh ne obstajata „jaz in ti“, ampak enost dveh, ali bolje rečeno, zahteva, da se bo partner popolnoma podvrgel drugemu. V simboličnem zakonu ne priznavamo, da ima sozakonec lasten gibalni mehanizem, ki deluje po drugačnem ritmu. Zahtevamo, da je notranja ura drugega vedno in v vseh situacijah naravnana na našo. Težave nastanejo vsakič, ko eden izmed zakoncev reče: „Moja žena (ali moj mož) me ne razume“. Ta izjava zveni kot opozorilo, saj kaže na zahtevo, da mora zakonec poznati misli drugega. Očitno zaradi tega, ker ga doživlja kot del samega sebe; kot nekoga, ki bi ga moral razumeti brez besed.

Tudi zakon, ki je rezultat vztrajnih narcističnih zahtev, je obsojen na propad. Narcisizem je trenutek v osebnem razvoju (od 2. do 4. leta), v katerem se otrok zave, da se njegove potrebe potešijo od zunaj. Zaradi tega v drugih vidi le osebe, ki lahko potešijo njegove potrebe. Vsak človek v otroštvu doživi fazo narcisizma. Otrok uživa, ko mu drugi nenehno dajejo priznanje. Isti užitek se ponovno pojavi v adolescenci, predvsem pri osebah, ki iz estetskega vidika še posebno izstopajo.

Kdor fanatazira narcisizem, ki je v zmernih mejah nekaj normalnega, namesto da bi ljubil, potrebuje nenehno izkazovanje ljubezni drugih, in s tem dokazuje svojo nezrelost. Tak človek se zaveda ali pa si domišlja, da ima privlačno postavo, zaradi katere ga vsi občudujejo in osvajajo, s tem pa so tudi človeški odnosi videti lažji in prijetnejši. Lahko tudi vztraja pri tem udobnem stališču in njegovem življenjskem stilu postane prepričanje, da mu ni treba storiti nič drugega, kot da se pusti osvajati. Ni čudno, da pojmom narcisizma izhaja iz imena mitološke osebe iz stare Grčije, mladega Narcisa, ki se je

zaljubil v svojo podobo, ko je videl njen odsev v vodi.

Na žalost je veliko odraslih ostalo v tej razvojni fazi otroštva, ki bi v razvoju sposobnosti ustvarjanja odnosov z drugimi morala biti začasnega značaja. Ko se taka oseba poroči, jim partner predstavlja predvsem neko sredstvo. Ne išče v drugem tega, kar „je“, ampak tisto, kar „ima“, s čimer lahko zapolni večje ali manjše vrzeli v svoji lastni nezrelosti. Kdor je večkrat doživel narcistične napade, se zlahka spozna v tej vrsti nezrelosti, ki se lahko poistoveti z najhujšim egocentrizmom. Velikokrat je vzrok za zakonsko nezvestobo treba iskati v narcističnem zakonu.

Kdor ostane v fazi narcisizma,

deli osebe na dve vrsti, na dobre in slabe. Nenehno

išče dobre osebe, ki jih

zapusti ob prvem razočaranju, da lahko naprej išče

nove osebe.

Narcistično obdobje se

konča, ko otrok spozna,

da je tako za prijetne ka-

kor tudi za neprijetne do-

govke odgovorna ista ose-

ba. Ko mu mati da zaušnico,

gre jokat v njeni naročje.

In tako dozoreva in se navezuje na osebo, ki ga lahko

razočara, ne da bi mu to služilo kot opravičilo za izmikanje ali varanje.

Po si.catholic.net (Dalje prihodnjic)

NOVICE IZ SLOVENIJE

PREVEČ SNEGA IN VETRA

Na smučišču Kanin so sanirali steber krožno-kabinske žičnice Kanin, ki ga je januarja poškodoval snežni plaz. Smučišče je pripravljeno na obratovanje, vendar je žičničarjem načrte prekrižal močan veter, zaradi katerega niso mogli zagnati naprav. Kanin ima letos rekordno veliko snega, od novembra ga je namreč zapadlo 11 metrov.

BLAGOSLOV MOTORNIH KONJEV

Na Štefanovo je navada, da se blagoslovijo konji. V Andražu nad Polzelo pa so v nedeljo, 15. februarja blagoslovili več kot 200 traktorjev iz bližnje in širše okolice. Po pojasnilih organizatorja, andraškega župnika Janeza Furmana, je to prva tovrstna slovesnost v državi v tolikšnem obsegu. Blagoslov je sicer opravil ljubljanski prošt Jože Lap.

O BREZPOSELNOSTI

Stopnja registrirane brezposelnosti v Sloveniji je decembra lani znašala sedem odstotkov, kar je 0,3 odstotne točke več kot novembra. Po podatkih državnega urada za statistiko se je število aktivnih prebivalcev znižalo za skoraj 4000, in sicer v največji meri zaradi znižanja števila zaposlenih moških. Število registrirano brezposelnih oseb se je glede na november zvišalo za skoraj 3000 oseb na 66.239 oseb.

NOVA NEVROLOŠKA KLINIKA

Univerzitetni klinični center Ljubljana je s podpisom pogodbe o prenosu objektov v upravljanje prevzela v uporabo opremljeno novo stavbo Nevrološke klinike. Klinika je bila opremljena dobra dva tedna pred pogodbeno dogovorjenim rokom, saj so dobavitelji medicinske opreme po dogovoru z ministrom skrajšali rok opremljanja.

ZLATI SLOVENCI

Od začetka globalne krize se je povpraševanje po zlatu in srebru močno zvišalo. Slovenci naj bi imeli po podatkih ene največjih mednarodnih kovnic plemenitih in industrijskih kovin, družbe Umicore, skupaj v lasti več zlata kot Banka Slovenije, ki razpolaga s približno 3,2 tone zlata.

ŠE ENA GARAŽNA HIŠA

Arheologi na Kongresnem trgu, pod katerim bodo gradili garažno hišo, končujejo urejanje arheološkega tabora. V ponedeljek, 23. februarja, so namreč začeli zavarovalna arheološka izkopavanja, ki naj bi bila, kot je povedal vodja izkopavanj Martin Horvat, končana januarja prihodnje leto.

PUSTNE ŠEME ZA PARAGVAJ

Radio Ognjišče je na Pustni Sobotni iskrici zbral več kot 53.200 evrov za gradnjo učilnice v misijonu v Paragvaju, kjer deluje slovenska misjonarka Tadeja Mozetič. Zaradi višine zbranih sredstev pa na omenjenem misijonu sedaj že razmišljajo o gradnji cele šole, so sporočili z Radia Ognjišče.

PO SVETU

NE PROTEKCIJONIZMU

Izredni neformalni vrh Evropske unije, ki ga je češko predsedstvo sklical s ciljem zagotovitve enotnega in usklajenega soočanja z vse hujšo finančno in gospodarsko krizo ob očitkih protekcionizma ni postregel s presenetljivimi rezultati. Sklep je bil, da mora unija ukrepati usklajeno in skupaj v okviru enotnega trga ter Ekonomskie in monetarne unije. Vrh Evropske unije se je strinjal, da „protekcionizem ni odgovor na trenutno krizo“, ter izrazil zaupanje v Evropsko komisijo kot varuhinju pogodb povezave.

EVRO-BREZPOSELNOST

Stopnja brezposelnosti v območju evra je bila januarja 8,2 odstotka, je v petek sporočil evropski statistični urad Eurostat. Brezposelnost v evrskem območju je bila tako na najvišji ravni po septembру 2006. V celotni uniji je bila stopnja brezposelnosti januarja 7,6 odstotka, v Sloveniji pa se je zvišala na 4,9 odstotka. Brez dela je bilo v vseh 27-ih državah nekaj več kot 18,4 milijona ljudi, od tega malo več kot 13 milijonov v območju evra. Najnižjo stopnjo brezposelnosti je januarja zabeležila Nizozemska.

BARACK OBAMA

Predsednik ZDA Barack Obama je v petek sprejel še en ukrep za rešitev gospodarstva. Letos naj bi bankam namestili dodatnih 750 milijard ameriških dolarjev. S tem korakom pa bi podvojili direktno infuzijo davkoplaćevalskega denarja za ponovni zagon finančnega sektorja. V svojem tedenskem radijskem nagovoru je ameriški predsednik pozval zakonodajalce, naj sprejmejo zvezni proračun za leto 2010 in dodal, da se je pripravljen boriti za reforme, ki jih vključuje.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENCI V ARGENTINI BUENOS AIRES

Dekleta na izletu

Spričo vseh vremenskih neprilik in neugodnih napovedi koncem preteklega tedna, je bila nedelja 22. februarja proti vsemu pričakovanih sijajen izletniški dan. Izkoristila so ga dekleta, članice in prijateljice Slovenske dekliške organizacije. Zbrale so se zjutraj v Ramos Mejia in takoj po slovenski maši odhitele s skupnim avtobusom na prijazno „granjo“ v Gral. Rodriguez. (...)

OSEBNE NOVICE

Poroke. Dne 17. t. m. sta se poročila gdč. **Josipina Šoba** in g. **Emil Blaž**. Nevesti je bila za pričo ga. Helena Banko, ženinu-nečaku pa g. Geza Banko, znani slovenski staronaseljenec-industrijalec. V petek dne 20. februarja t. l. sta stopila pred oltar v župni cerkvi Naše Gospe dobrega sveta v Bs. Airesu g. **Jure Ahčin** iz Ljubljane in gdč. **Stana Bitenc** iz Kranja. Za priči sta bila nevesti njen oče g. Stane Bitenc, ženinu pa g. dr. Janko Jazbec iz Cordobe. V soboto 21. februarja je bila poroka v slovenski kapeli na Ramon Falconu. Poročila sta se gdč. **Marija Anzeljc** in g. **Franci Mocilnikar**. Poročne obrede je opravil g. direktor Anton Orehar, za priči sta pa bila ga. Marija Marinček in g. Franc Remic. V cerkvi Čudodelne svetinje je g. **Fredor Eiletz** popeljal pred oltar svojo izvoljenko gdč. **Lavro Marto Covello Larrieu**. Priči sta bila ženinov oče Leopold Eiletz ter ženinov brat g. Božo Eiletz. Mladim parom želimo mnogo sreče in božnjega blagoslova.

Družinska sreča. V slovenski kapeli je bila krščena **Gabrijela Alma Bučar**, hčerka Alojzija Bučar in njegove žene ge. Alme roj. Antonič.

Svobodna Slovenija, 26. februarja 1959 - št. 9

LANUS

Občni zbor Sociedad de Fomento

V nedeljo je bil v našem društvenem Domu letni občni zbor Sociedad de Fomento. Na njem je dosezanji odbor podal točna poročila o delu v pretekli poslovni dobi. Glavni uspeh je bil izdelava več sto novih plošč za hodnike ob cestah, ki so bile nameščene na najbolj potrebnih krajinah ter podrevenje ene cuadre v vasi.

Pri volitvah je bil enoglasno izvoljen nov odbor, ki je sestavljen takole: predsednik Ignacij Glinšek, podpredsednik France Papler, tajnik France Koprivnikar, podtajnik Slavko Reven, blagajnik Rudolf Rozina, podblagajnik Martin Miklič, odborniki: č. g. Janez Petek CM, Jože Hočvar, Lojze Koprivnikar, Franc Rozman, Ludvik Šmalc in Stane Jemec. Preglednika računov sta France Zabukovec in Maks Jan.

Svobodna Slovenija, 5. marca - št. 10

AMERIŠKA VOJSKA

Ameriški predsednik Barack Obama je uradno obvestil kongres, da namerava do avgusta 2010 umakniti ameriške bojne enote iz Iraka, vendar pa namerava pustiti tam nekaj deset tisoč enot za urjenje in svetovanje Iračanom. Iz Iraka naj bi do avgusta 2010 umaknili večino od 142.000 vojakov, do 50.000 pa jih bo tam ostalo še najmanj leto dni. Sporazum med administracijo nekdajnega ameriškega predsednika Georgea Busha in iraško vlado predvideva umik ameriške vojske do konca leta 2011.

VOLITVE V RUSIJI

V Rusiji so v nedeljo potekale regionalne volitve, na katerih je stranka premiera Vladimira Putina Združena Rusija kljub naraščajočemu nezadovoljstvu prebivalstva zaradi gospodarske krize še dodatno utrdila svoj položaj. Zmagala je v vseh devetih regijah, od tega si je v sedmih zagotovila absolutno večino. Edino pravo opozicijo ji je predstavljala Komunistična stranka.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alenka Godec / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Teléfono: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinetis.com.ar

Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / Urednik: Tone Mizerit Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Andrej Fink, Božidar Bakuk in Marko Kremžar. Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICIÓN

EL TEATRO ESLOVENO EN LA ARGENTINA

Felizmente, existen varios libros que reúnen la historia de la colectividad eslovena en la Argentina, tanto en su aspecto político como religioso e incluso, sobre los hitos de los andinistas eslovenos en la Argentina y la vida musical en el país. A estas obras, que son testimonios de lo realizado para las generaciones futuras, se sumó en 2008 el libro "Teatro esloveno en la Argentina". Lo publicó la editorial Mladika de Trieste y su subtítulo declara: a los 60 años de la actividad teatral de la inmigración entre los años 1948 y 2007. Su autor, Marjan Pertot, hace décadas que se interesa por la cultura de la colectividad en la Argentina. El libro consta de 500 páginas y está dividido en tres partes. La primera (detallada por año), describe la actividad teatral que se desarrolló en cada una de las organizaciones. En la segunda parte se enumeran las obras que representaron los grupos de teatro independientes. La tercera parte documenta todo aquello que crearon en el ámbito teatral las diversas Asociaciones. Cada una de las partes está dividida en capítulos. Al final del libro se encuentran tres índices: Índice de las obras presentadas (47 páginas), Bibliografía de las obras de teatro publicadas en la Argentina (21 páginas), y el Índice de nombres. En la lectura, entretenida de por sí, uno siente un profundo agrado hacia el autor y hacia todos los que ayudaron en la recolección de la documentación. El incansable autor Marjan Pertot, ahora dedica su tiempo a buscar y recolectar las actividades teatrales que desarrollaron en la Argentina los oriundos de Primorska, especialmente en el tiempo de entreguerras. Este trabajo completaría el libro recientemente publicado. (Pág. 3)

EL PASADO EN CANCIONES

Los eslovenos en Mendoza tuvieron varias visitas el fin de semana del 21 y 22 de febrero. Entre ellas estuvo Ljuba Jenč (cuentista, narradora) y el grupo Zarja (intérpretes de canciones populares de Grosuplje). El sábado los alumnos del curso de idioma esloveno, algunos padres y docentes disfrutaron de una clase-taller sobre narración, en la cual enriquecieron la forma del relato y aprendieron canciones tradicionales. El domingo los vistió el padre Janez Rihar (párroco en Podbrezje). Luego de la misa, siguió la presentación de los artistas de Eslovenia. A través de las canciones mostraron el orgullo del hombre enamorado, la preocupación de la novia, la picardía de las mujeres con los pretendientes que no querían... Ensayaron varias escenas de enamoramiento... la preparación al casamiento... la esperanza... la llegada de la primavera y otras tantas situaciones de la vida cotidiana que hicieron surgir canciones populares. Ljuba contó que hoy en día en Eslovenia se conocen más de 15.000 canciones populares. El esloveno, a través de las canciones narra los hechos pasados sobre luchas y batallas contra los invasores turcos, se refieren a Dios y San Pedro, al dolor de dejar su pueblo, el amor hacia sus raíces... Durante más de una hora el auditorio, inmerso en las experiencias relatadas en los versos, escuchó y se identificó con las vivencias. Agradecidos por la visita, compartieron el almuerzo. El grupo de artistas partió rumbo hacia Bariloche. (Pág. 3)

LASAÑA DE ESPINACA Y PESCADO

Ingredientes: 3 cucharadas de aceite de oliva, 4 dientes de ajo, 5 filetes de merluza, espinaca, 3 cucharadas de harina, leche c. n., hojas de pasta para lasaña.

Elaboración: Cocinamos las espinacas. En otra sartén calentamos el aceite y doramos los dientes de ajo, luego colocamos los filetes de merluza salada y los cocinamos.

De la mezcla de harina con leche hacemos la salsa bechamel y le incorporamos las espinacas cocidas.

Colocamos las hojas para lasaña en el fondo de una asadera para horno. Cubrimos con el pescado y la salsa con espinacas. El procedimiento se repite hasta tanto se acaben los ingredientes.

La última capa es, en general, la salsa bechamel a la cual le agregamos queso parmesano. La preparación va a horno moderado, previamente precalentado, durante 20-25 minutos. (Pág. 4)

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 180, pri pošiljanju po pošti \$ 245, Bariloche \$ 215; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: info@vilkocom.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153	

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo

Tel. 4441-1264 / 1265
Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželić“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiatr, Konzultor v **Ramos Mejía**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14 ure. Prijava na telefon: 4652-7967. Nujno na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar. - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Lunes y jueves de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

OSEBNE NOVICE**Družinska sreča**

V mestu Celje se je rodila **Sara Andrea Grbec**, hčerka Mirkota in Martine roj. Galšek. 6. februarja je bil rojen **Simon Skvarča**. Očka je Ivan, mamica pa Mercedes De los Santos. Srečnim staršem naše čestitke!

Krsta

V soboto, 28. februarja je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Katja Marija Brula**, hčerka Marcela in Marte roj. Selan. Botra sta bila Martin Selan in Monika Koželnik roj. Vitrih. Krstil jo je gospod Franc Cukjati.

V nedeljo, 1. marca je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Anne Sophie Indihar**, hčerka Gabrijela in Giselle roj. Potočnik. Botra sta bila Danijel Bergant in Karolina Holgersen roj. Potočnik. Krstil jo je delegat Jure Rode.

Srečnima družinama iskreno čestitamo!**Poroki**

V soboto 21. februarja sta se poročila v župni cerkvi La Piedad, Bahía Blanca, **Juan Pablo Gorjup** in **Marina Olgín**. Za priče so bili Maria Adriana Telić, Pedro Francisco Gorjup, Teresa por. Olgín in Miguel Olgín. Par sta poročila gg. Manuel Cayo in Guillermo Di Notolo.

V soboto, 28. februarja sta se poročila v župnijski cerkvi San Andrés Avelino, v Villa Adelina, **Marjan Boltežar** in **Ani Klemen**. Priče so bili ženinov svak Miha Smersu in ženinova svakinja Nataša Smersu roj. Zajc ter nevestina sestra Lenči Komar roj. Klemen in nevestin svak Tone Komar. Poročil ju je ženinov stric župnik Matija Borštnar med somaševanjem z delegatom Juretom Rode tom.

Novim zakoncem čestitamo in želimo srečo!**Smrt**

Umrli sta v Loma Hermosa ga. **Ivanka Petkovšek roj. Plečnik** (79); v San Justu ga. **Klara Kobal roj. Kobal**. Naj počivata v miru!

SLOVENCI IN ŠPORT

TRETJA V VELESLALOMU
Tina Maze je zasedla

tretje mesto na superveleslalomu alpskih smučark na Sv. Višarjah. Za zmagovalko, Američanko Lindsey Vonn (1:21,72), je zaostala za 67 stotink.

TEJA GREGORIN IN PRVA SLOVENSKA SVETOVNA BIATLONSKA MEDALJA

Slovenija ima prvo medaljo z biatlonskih svetovnih prvenstev. Na posamični 15-kilometrski tekmi v korejskem Pjeongčangu je srebro osvojila 28-letna Teja Gregorin. "Že celo sezono sem bila brez kakršnega koli uspeha, tole danes je prišlo ob pravem času. Nisem izgubila samo zavesti in obrestovalo se je. Tudi na treningih mi je v zadnjem obdobju kazalo dobro. To je bilo tudi v preteklih sezona že nekajkrat tako, a mi je danes to, kar mi morda prej ni, uspelo prenesti še na tekmo. Tekla sem res dobro, čeprav sem podoben tek pokazala že nekajkrat, a se na nekaterih tekmah prej nisem znašla na strelišču. Danes sem se borila za vsak strel, saj je vsako kazensko minuto težko nadoknaditi. Zame je današnji dan sanjski," je po nastopu med drugim povedala Gregorinova.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
3. marca 2009

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,26 US dolar
1 EVRO	1,62 KAD dolar
1 EVRO	4,58 ARG peso

ZAČETNA PRIREDITEV SLOVENSKIH OSNOVNIH ŠOL

v nedeljo, 8. marca 2009 v Slovenski hiši

Ob 16. uri: Sv. maša

Ob 17. uri: Akademija v izvedbi Baragove šole,

"Želimo si boljši svet"

predstavitev otrokovičev pravic

Vstopnina: otroci \$5
odrashi \$10

Vsi lepo vabljeni!

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

Iskreno vabi vse starše na predavanje v španščini:

"PREVENCIÓN DE LAS ADICCIONES"**Lic. Juan Pablo Berra**

Ustanovitelj in direktor: "Aprender a vivir" in "Equipos promotores de prevención de adicciones".

V PETEK 13. MARCA OB 20.30 URI.Več podatkov: http://www.lanacion.com.ar/nota.asp?nota_id=987480**Spoštovani bralke in bralci!**Sem Aleš Nose avtor knjige **Domobranci zdravo - Bog daj**, ki je izšla marca 2008 in sistematično opisuje protikomunistično gibanje in odpornost med leti 1942 - 45.

Če ste se s knjigo srečali ali jo celo imate doma in ste v njej opazili kak znan obraz, ki ni imenovan ali dogodek s fotografije (kje, kdaj, zakaj ... kdo), Vas naprošam, da mi posredujete kako informacijo. Prav tako Vas prisrčno naprošam, da mi posredujete kakršne koli fotografije iz tega obdobja (po možnosti s podatki, če so znani), saj pripravljam še nekaj del na to temo in bi bil zelo vesel vaše pomoči.

Prav tako bi bili dobrodošli katerekoli eksponati kot so oznake, kokarde, osebni dokumenti, deli uniform ali katerekoli vojaška oprema in drugo.

Za Vaše razumevanje in pomoč se Vam iz vsega srca zahvaljujem.

N.B.D.

Moj naslov:

Aleš Nose

Ulica 9. junija 13.

1133 Ljubljana Brod

Slovenija

E-mail: ales.nose@guest.arnes.si
S spoštovanjem!**SLOVENSKI OSNOVNOŠOLSKI TEČAJI**
ZAČETEK POUKAVse sole začnejo s poukom
v soboto 14. marca 2009:

ABC po slovensko - Jegličeva šola: 9.30

Balantičeva šola: 8.10

Baragova šola: 8.00

Jurčičeva šola: 8.30

Prešernova šola: 8.30

Rožmanova šola: 8.15

Slomškova šola: 8.15

Aljaževa šola, ABC v Bariločah in

Ciril-Metodova šola v Mendozi: po dogovoru

Verovala je Vanj, ki jo je odrešil.

V torek, 24. februarja 2009, je odšla v božje naročje moja dobra žena, naša mama in stará mama

Ivana Plečnik poročena Petkovšek

Zvonovi so ji zapeli v slovo v rojstni vasi Hotedršici.

Zahvaljujemo se prelatu dr. Juretu Rodetu za molitve in pogrebne obrede, ter vsem, ki ste jo kropili in spremili na zadnji poti.

Žalujoci:
 mož Janez,
 otroci Janez z Ano, Lučka z Aleksom, Marjan z Marjano in Danica z Rubenom;
 vnuki in vnukinje Cecilija, Lucijana, Sofija, Lara, Matija, Valerija, Cyntia in Federiko; iz Slovenije sestra Agneta; iz U.S.A. mama Milka, sestra Jožica, ter bratje Janez, Jože in Pavel z družinami in ostali sorodniki.

Počivaj v miru draga Ivanka!

SOBOTA, 7. marca:

Sprejemni izpiti na Srednješolskemu tečaju R.M.B., ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 8. marca:

Otvoritev slovenskih osnovnih šol, ob 16. uri v Slovenski hiši.

ČETRTEK, 12. marca:

Sestanek Zveze slovenskih mater in žena v Slovenski hiši Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši.

PETEK, 13. marca:

Predavanje z Lic. Juan Pablo Berra o temi „Prevención de las adicciones“ ob 20.30 uri v Slovenskem domu v San Martinu.

SOBOTA, 14. marca:

Popravni in dopolnilni izpiti, vpisovanje in začetna sv. maša na Srednješolskem tečaju R.M.B. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 15. marca:

Redni občni zbor v Našem domu San Justo, ob 10. uri.

Tombola na Pristavi, ob 15.30.

ČETRTEK, 19. marca:

Mesečni sestanek ZSMŽ iz San Martina, ob 16. uri.

Govoril nam bo polkovnik Jože Novak o svojem obisku in doživetju v Sveti Deželi. Vsi, posebno tudi možje, lepo vabljeni!

PETEK, 20. marca:

Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slovenski hiši.